

[Stejncke.]

tror det er i Forelæggelsestalen i Folketinget — kalder at udrydde den tyske Infiltration i fremmede Landes, in casu Danmarks, Erhvervsliv. Men naar jeg altsaa trods disse Bemærkninger alligevel ikke vilde have kunnet tiltræde det oprindelige Regeringsforslag, saa skyldtes dette som nævnt de særlig drastiske Bestemmelser over for de enkelte tyske Statsborgere, principielt uden Hensyn til disses Stilling, selv om der altsaa gaves Adgang til Dispensationer, jfr. Lovforslagets Bemærkninger ad § 5. Det glæder mig derfor at konstatere, at den ogsaa i Folketinget i saa Henseende fremdragne Kritik, ikke mindst fra mit Partis Ordfører Hr. Hækkerup, har baaret Frugt, saa at Lovforslaget, som det nu forelægges Landstinget, har en langt mere human Karakter inden for de nu engang givne nødvendige Grænser.

Denne Karakter manifesteres først ved, at Ordet „fjendtlig“ er tilføjet ved „tysk Ejendom“, men navnlig ved det nye Stk. 4 i § 2, hvorefter Ejendom tilhørende Personer, som af De samvirkende danske Emigrant-hjælpekomiteer er anerkendt som flygtet for det nazistiske Regime, normalt — det vil, som den højtærede Minister sagde, sige, naar vedkommende ikke er optraadt fjendtligt over for den danske Stat — ikke efter denne Lov skal kunne betragtes som tysk, fjendtlig Ejendom. I Parentes bemærket ved jeg i øvrigt ikke, hvorledes en Ejendom kan nære venlige eller fjendtlige Følelser mod et Land, men jeg forstaa jo nok Meningen med det. Denne Undtagelsesbestemmelse glæder os altsaa, men den var virkelig ogsaa nødvendig og ingenlunde betydningsløs, hvad man vil se, naar man af Bilag 3 til Folketingsudvalgets Betænkning erfarer, at der her i Landet lever ikke mindre end 2 200 politiske Emigranter, der for største Delen er statsløse, men tidligere tyske Statsborgere. I det hele bor der her i Landet ca. 8 000 tidligere eller nuværende tyske Statsborgere, bortset fra Flygtningene. Jeg har undret mig lidt over, at Afgørelsen indirekte skulde træffes af Emigranthjælpekomiteerene og ikke af Fremmedpolitiet som den officielle danske Institution, der er nøje kendt med de samme Forhold, selv om jeg nok ved, at der er et nøje Samarbejde mellem de nævnte Organer. Men man kan jo i Udvalget faa nærmere Besked om, hvorfor man har anset det for det bedste at vælge den foreslaaede Form, og i denne Forbindelse ogsaa faa undersøgt og oplyst, om man ikke kunde gaa et Skridt videre, end

det nye Stk. 4 i § 2 hjemler. Det kunde jeg paa Forhaand personlig ønske under Hensyn til enkelte Tilfælde i Praksis, som er mig forebragt. Jeg henviser i saa Henseende ogsaa til den som Bilag 6 aftrykte Skrivelse til Folketingsudvalget fra Landsretssagfører H. Bærentsen.

Som man vil se af Lovforslagets § 5, og som vi jo hørte i Forelæggelsestalen, nedsættes der til at fritage Ejendom tilhørende bl. a. de her omhandlede Emigranter fra Konfiskation et meget fornemt sammensat Nævn paa 7 Medlemmer, der altsaa nu faar Funktioner ogsaa i Henhold til § 2, 4de Stykke. Endvidere nedsættes der til Bistand for Kommissarius — det er jo en rædsom, men ganske vist midlertidig Titel, og naar man som den højtærede Minister siger Kommissariusen, bliver den værre endnu — et nyt mindre Nævn paa 5 Medlemmer, jfr. § 7, 2det Stykke, som oven i Købet skal have en af den højtærede Minister godkendt Forretningsorden, formodentlig for ikke at sætte Kommissarius, som jo dog ellers maatte formodes at være sagkyndig og have sagkyndige Medhjælpere, helt ud af Spillet. Endelig optræder der, som af den højtærede Minister omtalt, foruden de forskellige Likvidatorer, Administratorer og en Række af i Forvejen kendte danske Institutioner, i § 20 et nyt Udvalg paa 6 Medlemmer til at bistaa eller — skal vi sige — erstatte Direktøren for Patent- og Varemærkevæsenet, for saa vidt angaar Salg af eller anden Nyttøgørelse af tyske Patenter; jeg skal derfor være den første til at indrømme, at det er en omfattende og indviklet Administration, der falder ind under denne Lov. Her drejer det sig jo, som vi har hørt, om 114 Mill. Kr. højst, men det forekommer mig alligevel paa Forhaand, at man gør Administrationen endnu mere indviklet og omstændelig med dette Masseopbud af Nævnsmedlemmer. Vi vil derfor gerne i Udvalget have drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt den foreslaaede Ordning nu virkelig ogsaa maa anses for den i Praksis mest heldige.

Idet jeg i øvrigt kan henholde mig til den højtærede Ministers Redegørelse for Lovforslaget, dels gennem dets Bemærkninger, dels gennem Udtalelser i Tingene, og kan tilføje, at vi i det store og hele altsaa anser de af Folketinget ønskede og gennemførte Ændringer for væsentlige Forbedringer, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme, idet vi altsaa paa forskellige Punkter maa ønske en lidt nærmere Drøftelse i det Udvalg, som jeg skal tillade mig senere at foreslaa nedsat.